

ת"פ 65536/11/17 - מדינת ישראל נגד ערן קופמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 65536-11-17 מדינת ישראל נ' קופמן

מספר בקשה: 4

לפני כבוד השופט שמואל מלמד
המבקשים:
נגד
המשיבים:
ערן קופמן

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב אישום. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו הנאשם גנב טלפון סלולרי מעמדת הטענה בבית החולים תל השומר של אחד המטופלים בבית החולים.

ב"כ הנאשם הגישה בקשה לביטול כתב אישום שבבסיס טענתה בקשה לקיום הסדר מותנה בתיק זה נוכח העובדה כי התביעה אינה מקבלת להסדר מותנה תיקים בהם בוצעה עבירה של גניבת טלפון, בעוד עבירות גניבה מתקבלות ליחידה להסדר מותנה. לטענת ב"כ הנאשם יש להורות על ביטול כתב אישום מכוח דוקטרינת הביקורת המנהלית בפלילים ולהעבירו לקיום הסדר מותנה. על פי טענה זו ההנחיה המנהלית שלא לקבל תיקי גניבת טלפונים לוקה בחוסר סמכות שעה, שתיקי גניבה כן מתקבלים להסדר מותנה. התביעה המשטרית אינה רשאית לקבוע חריג לעבירות והדבר נתון לסמכות היועמ"ש בהעדר החלטה של היועמ"ש התביעה חרגה מסמכותה. עוד הפנתה לשיקולים השונים לפיהם יש להעדיף את הליך ההסדר המותנה. שיקול תוצאת העבירה הוא שיקול אחד מבין רבים ולא ניתן לתת לו בכורה. דבר שיחטיא את מטרת החוק.

המאשימה ביקשה לדחות את הבקשה, כאשר לטענתה סעיף 67א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982. (להלן: החוק) מתיר לה שיקול דעת נרחב להציע או לשלול קיומו של הסדר מותנה. עוד נטען כי על הנאשם לעמוד בתנאי סף ושיקול האינטרס הציבורי שבעריכת הסדר. במקרה הנוכחי עמדת המאשימה כי לא ניתן לסגור את התיק בהסדר מותנה נוכח הפגיעה באינטרס הציבורי.

ב"כ הנאשם הגישה תגובה לעמדת התביעה כאשר היא מאבחנת את הפסיקה שהציגה התביעה. כמו כן, ציינה כי המקרה הנוכחי אינו מקרה של מתלונן שהגיע למיון כמטופל ובנסיבות אלו קיומו של הסדר מותנה לא יפגע באינטרס הציבורי.

דין

המקרה הנוכחי מציג דילמה אמתית שעניינה הפעלת שיקול הדעת של הרשות האם לאפשר הסדר בנסיבות המקרה. ב"כ הנאשם טענה כי התביעה אינה רשאית להוציא את עבירות גניבת הטלפונים מההסדרים המותנים. אני מסכים עם טענה זו של ב"כ הנאשם. הכללת מקרים וקביעה גורפת לפסלות מקרים מסוימים של גניבת טלפונים היא בעייתית והיא מנוגדת לחוק. זאת כיוון, שסעיף 67 א(ב) קובע כי ההתייחסות היא פרטנית לגבי כל תיק ולא התייחסות גורפת.

"67א(ב). ראה תובע כי קיימות ראיות מספיקות לאישום בעבירה, רשאי הוא, על אף האמור בסעיף 62א(א), שלא להעמיד חשוד לדין, ולהציע לו הסדר (בסימן זה - הסדר), אם ראה כי נסיבות העניין בכללותן מתאימות לאי-העמדה לדין נוכח עריכת ההסדר ומילוי תנאיו."

החוק קובע בצורה מפורשת כי על התביעה לשקול את נסיבות העניין. החוק תוקן ב- 22.02.18 בהקשר של בחינת האינטרס הציבורי וקבע כי הבחינה היא פרטנית. בנסיבות אלו אני סבור כי על המאשימה לבדוק כל מקרה גם כאשר מדובר בתיק של גניבת טלפון את הפגיעה באינטרס הציבורי שעה שהיא מחליטה האם יש מקום בהעמדה לדין או שימוש בכלי פחות מזיק של הסדר מותנה. יכולים להיות מקרים שנאשם יגנוב טלפון כמו גניבה של תיק או גניבה של רכוש מתלונן שעה שנאשם אינו מודע לקיומו של טלפון. דבר זה לא יכול להביא באופן אוטומטי לפסילה של הסדר מותנה.

למקרה שבפני אומר כי מדובר במי שגנב טלפון בבית חולים ומכאן חומרת מעשיו. הרלוונטיות של מיהות נפגע העבירה היא פחות חשובה לעניין האינטרס הציבורי. העובדה כי מדובר במלווה או במטופל עצמו אינה בעלת חשיבות רבה לקבלת ההחלטה לעניין של הציבור בניהול ההליך.

כאשר בית המשפט מבקר את שיקול הדעת של התביעה הוא אינו שם את דעתו כתחליף לדעת התביעה, אלא הוא נדרש לבחון את סבירות ההחלטה של התביעה. במקרה הנוכחי התביעה שקלה את המקרה לגופו. נסיבות ביצוע העבירה, מיקום ביצוע העבירה, השעה בה נעשתה העבירה, הפגיעה הפוטנציאלית במתלונן והיכולת שלו לתקשר מחוץ לבית החולים, כולם מביאים אותי לכלל מסקנה כי התביעה קיבלה החלטה שנמצאת במתחם הסבירות ואין מקום להתערב בשיקול דעת זה. בנסיבות העניין הבקשה נידחת.

מזכירות נא לשלוח לצדדים את תוכן ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ח, 09 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.